

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarium - Cod. Aug. perg. 37

[S.l.], [3. Drittel des 10. Jh.]

Beatus Gregorius papa: Homilie zu der Evangelienlesung

[urn:nbn:de:bsz:31-6715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6715)

ba dī audit. propterea
uos non auditis. quia
ex dō non estis. & reliq̄.

O **M** **E** **L** **B** **E** **A** **T** **I** **X**
G **R** **E** **G** **O** **R** **I**
P **P** **O** **E** **E** **A**
O **E** **M**
L **E** **C** **T**
ensate fr̄s
carissimi
mansuetudinem dī re
laxare peccata uenerat
& dicebat. Quis ex uo
bis arguet me de pecca
to. Non dedignatur ex
ratione ostendere se pec
catorem non esse. qui ex
iustite diuinitatis. pote
rat peccatores iustificare.
Sed terribile est ualde qđ
subditur. Qui ex dō est.
uerba dī audit. propter
ea uos non auditis. quia
ex dō non estis. Si enim ip
se uerba dī audit qui ex
dō est. & audire uerba
dī non potest quisquis
ex illo non est. interroget

se unus quisq̄. si uerba dī
in aure cordis percepit.
& intellegit unde sit.
Caelestem patriam desi
derare ueritas iubet. car
nis desideria conteri. mun
di gloriam declinare. alie
na non appeti. p̄pria
largiri. penset ergo apud
se unus quisq̄. uir̄m. si haec
uox dī in cordis eius aure
conualuit. & quia iam
ex dō sit agnoscit. Nam
sunt nonnulli. qui prae
cepta dī nec aure corpo
ris percipere dignan
tur. Et sunt non
nulli. qui haec quidē
corporis aure percipiunt.
sed nullo ea mentis desi
derio complectuntur.
Et sunt nonnulli. qui liben
ter uerba dī suscipiunt.
ita ut etiam in fletibus cō
pungantur. sed postea
crimatum tempus ad ini
quitatem redeunt. h̄i p̄
fecto uerba dī non audi

unt: quia haec exerce-
 re in opere contemnunt
 Ut ita ergo uram fr̄ ca-
 rissimi. ante mentis oeu-
 los reuocate. alta consi-
 derati^{one} per timescite. hoc
 quod ex ore ueritatis so-
 nat. propterea uos non
 auditis. quia ex dō non
 estis. Sed hoc quod de re
 probis ueritas loquitur.
 ipsi hoc de semetipsis re-
 pbi suis operibus osten-
 dunt. Nam sequitur.
 Responderunt igitur iu-
 daei. & dixerunt ei. Non
 ne bene dicimus nos.
 quia samaritanus es tu.
 & daemonium habes.
 Accepta autem tanta con-
 tumelia. quid d̄s respon-
 deat audiamus. Ego de-
 monium non habeo. sed
 honorifico patrem me-
 um. & uos inhonorastis
 me. Quia enim samari-
 tanus dicitur custos. &
 ipse ueraciter custos

est de quo psalmista ait.
 Nisi dñs custodierit ciuita-
 tem in uanum uigilant
 qui custodiunt eam. Et
 cui per esaiam dicitur.
 Custos qui de nocte. custos
 qui de nocte. Respon-
 dere noluit dñs samari-
 tanus non sum. sed ego
 daemonium non ha-
 beo. Duo quippe ei
 in lata fuerunt. unum
 negauit. aliud tacendo
 consensit. Custos namq.
 humaⁿⁱ generis
 uene^{rat.} & si
 sap^{marita}
 num^{se non ee}
 diceret. esse custo-
 dem negaret. Sed tacuit
 quod recognouit. & pa-
 tienter reppulit. quod
 dictum fallaciter audi-
 uit dicens. Ego daemo-
 nium non habeo. In quib.
 uerbis quid aliud. nisi su-
 perbia nra confunditur.
 Quae si exagitata uel leui

XII.

ter fuerit. atrociores in
iurias reddit quam ac
cepit. Facit mala que
potest. minatur & que
facere non potest. Ecce
inuriam suscipiens dñs
non irascitur. non contu
meliosa uerba respondit.
Qui si eisdem ista dicentib;
respondere uoluisset. de
monium uos habetis. ue
rum pfecto diceret. quia
nisi impleti doemonio.
tam peruersa dō loqui
non possent. Sed ac
cepta in iuria.
etiam quod
uerum erat
dicere ue ritas no
luit. ne non dixisse ueri
tatem. sed puocatus con
tumeliam reddidisse ui
deretur. Ex qua re quid
nobis innuitur. nisi ut eo
tempore quo a proximis
ex falsitate contumelias
accipimus. eorum etiā
uera mala taccamus. ne

ministerium iuste cor
reptionis in arma uesti
mur furoris. Sed quia
quisquis dñi zelo utitur.
a prauis hominibus de
honestatur. In semetipso
nobis dñs patientiae
prebuit exemplum sub
iungens qui ait. Sed ho
norifico patrem meum.
& uos inhonorastis me.
Sed quid nobis ad ista fa
ciendum sit. adhuc ex
emplo nos admonet. cū
subiungit. Ego autē non
quero gloriam meam.
est qui querat & iudicet.
Sed cumus ceste quod scriptū
est. quia pater omne iu
dicium dedit filio. & ta
men ecce isdem filius in
iurias accipiens. gloriā
suam non querit. In la
tas contumelias patris
iudicio reseruat. ut no
bis pfecto insinuet. quan
tum nos esse patientes
debemus. dum se adhuc

ulcisci non uult. et ipse qui iudicat. Cum uero malorum peruersitas crescit. non solum frangi praedicationo non debet sed etiam augeri. Quod suo dñs exemplo nos admonet. qui postquam habere doemonium dictus est. praedicationis suae beneficia largius impendit dicens. Amen amen dico uobis. si quis sermonem meum seruauerit. non uidebit mortem in aeternum. Sed sicut bonis necesse est. ut meliores etiam per contumelias existant. ita semper reprobi. de beneficio peiores fiunt. Nam accepta praedicatione. iterum dicunt. Nunc cognouimus. quia doemonium habes. Quia enim aeternae morti inhaeserant. & eandem mortem cui inhaeserant non uidebant. Quia solam mortem carnis

aspicerent. in ueritatis sermone caligabant dicentes. Abraham mortuus est & prophetae. et tu dicis si quis sermonem meum seruauerit. non gustabit mortem in aeternum. Unde & ipsi ueritati eundem abraham & prophetas. quasi uenerantes praeferrunt. Sed a peccata nobis ratione ostenditur. quia qui dñm nesciunt. dñi quoque famulos falso uenerantur. Et notandum quod uidit eos dñs a peccata sibi impugnatione resistere. & tamen eis se iterata non desinit uoce predicare dicens. Abraham pater ur̄ exultauit ut uideret diem meum uidit et gauisus est.

**DOMINICA IN PALATIS
LECTIO SCL̄I EUANGELII
SECUNDUM MATHEUM.**

In illo tempore. **C**um adpropinquasset hierosolymis & uenisset bethfage